

at dette er hverken letsindigt eller overfladisk; men det er ganske vist ikke i Overensstemmelse med det Standpunkt, man fra anden Side hævder i vor Aldersrentelovgivning, og som man har givet Udtryk i Overgangsbestemmelserne, at jo ældre de bliver, jo mindre skal de have.

Men man forstaar jo, baade af de Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede Medlem Hr. Kragh, af det Ændringsforslag, som Partiet Venstre har stillet, og af det, der er skrevet i Betænkningen, at de ikke kan stemme for det Forslag, og det beklager jeg i høj Grad. Jeg beklager den Frygt, som Partiet Venstre efterhaanden har faaet for det kommunale Selvstyre. Det er for mig noget uforstaaeligt, at dette Parti er blevet saa bange for at give Kommunalbestyrelserne Frihed til at skønne over saa smaa Beløb som disse. Vi hørte forleden Dag, da vi forhandlede om en anden Sag, de sønderjydske Præstegaarde, at det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen appellerede til de to Regeringspartier, at de skulde forstaa, at der skulde tages Hensyn til det kommunale Selvstyre. Her er et Punkt, hvor det ærede Medlem kan faa Lejlighed til at vise sit rette Sindelag overfor det kommunale Selvstyre; her ønsker Flertallet at give Kommunalbestyrelserne Frihed til at skønne indenfor de bestemt afgrænsede økonomiske Rammer, og jeg forstaar ikke, at Venstre kan staa saa stejlt overfor dette, for det er dog saa, at i disse særlige Forhold er der ingen, der bedre end Kommunalbestyrelserne, som arbejder med disse Forhold i Praksis, kan skønne over, hvad der er nødvendigt.

Skønt jeg selvfølgelig ligesom foregaaende Talere beklager, at vi ikke er blevet enige, har vi dog naaet dette, at vi gennem den Udvalgsforhandling, der har fundet Sted, og de foreliggende Ændringsforslag har faaet konstateret, at den Opfattelse har sejret, at de nuværende Takster er utilstrækkelige for de daarligst stillede Aldersrentenydere. Dette er efter min Mening et meget væsentligt Fremskridt; det har vi ikke kunnet faa anerkendt før af de to Partier, men nu er det blevet anerkendt. Jeg kan jo ikke sige noget om, hvordan Forslagets videre Skæbne vil blive, naar det nu forhaabentlig bliver vedtaget her i Folketinget, om Landstinget vil vedtage det eller ikke, men det synes undertiden, at Landstinget ikke er saa smaaligt med Hensyn til det økonomiske, og det kunde jo tænkes, at det vil tage Lovforslaget og ikke finde, at det er for meget, der ydes; og hvis dette ikke lykkes, vil maaske de to Partier til

næste Aar erkende, at det er nødvendigt at tage det sidste Skridt, der endnu er tilbage, for at vi kan naa frem til en forsvarlig Lovgivning angaaende Aldersrentenyderne.

Der staar i Venstres Mindretalsbetænkning, at man ved ikke noget om, hvor meget det af Venstres Udvalgsmedlemmer stillede Ændringsforslag vil koste, fordi man ikke har haft fornøden Tid til at skaffe sig Viden derom. Det er jo beklageligt. Det er kun dette Parti, der ikke har haft fornøden Tid til at skaffe sig Underretning om, hvor meget dets Ændringsforslag vil koste; de andre Partiers Ændringsforslag er dog i nogen Maade begrundet med, hvad de vil koste. Selv det konservative Folkeparti tør dog sige, at de vil ofre 2 Mill. Kr. paa de gamle; det er kun Venstres Udvalgsmedlemmer, der siger, at de ikke har haft Tid, og det forekommer mig, at de har haft lige saa lang Tid som de andre Udvalgsmedlemmer; men det kan selvfølgelig ogsaa skyldes Mangel paa Interesse, at man ikke har ønsket at faa disse Oplysninger; det tør jeg ikke afgøre.

Ser vi i øvrigt paa de Ændringer, der er foreslaaet af Venstre og det konservative Folkeparti, er Linien i disse jo den samme; man har erkendt, at de daarligst stillede Aldersrentenydere faar for lidt, Taksterne er for lave for dem, og dem vil man hjælpe. Det Parti, som jeg er Ordfører for, kan ikke acceptere disse Ændringsforslag, og særlig kan vi ikke acceptere de Konservatives Ændringsforslag, som gaar ud paa 10 pCt.s Forhøjelse for dem med under 100 Kr. i Indkomst, thi vi mener, baade at det bliver for lidt, og at det heller ikke er fuldt retfærdigt. Efter vor Opfattelse er Flertallets Forslag langt at foretrække. Ved dette Forslags Gennemførelse mener vi at kunne skabe den Ro og Tilfredsstillelse, som der er talt om; der blev talt saa smukt om det af det ærede Medlem Hr. Kragh ved Forslagets første Behandling, der blev talt om det i Dag af det ærede Medlem Hr. Vesterager, og det er min Overbevisning, at hvis man vedtager det Ændringsforslag, Flertallet har stillet, vil man formaa at skabe denne Ro og Tilfredshed.

Og det naar man med forholdsvis rimelige Beløb, nemlig med Udgiftsbeløb af ca. 5 Mill. Kr.s Forhøjelse plus de Beløb, som man giver Kommunalbestyrelserne Lov til at skønne over, og som ligger indenfor en økonomisk Ramme af 7 Mill. Kr. Man har skønnet over det ogsaa i Ministeriet og i Departementet, og man mener, at man derved vil komme til at spare ca. Halvdelen, men det bliver naturligvis et Skøn, man kan